

POLITICAL PICASSOS
PROJEKT

2

ÕPILASFIRMA HUP

3

„FOURTH WING”

3

4 NOORTE TUGIGRUPP
SOTSIAALKESKUSES

Kõik on uus aprillikuus

Kõik. Läbi. Sai otsa. Või kas siiski? Minu 5,5-aastane periood Keila Noortekeskuses juhataja rollis on läbi saanud. Pean tõdema, et ma täpselt ei adu, kuhu see aeg päriselt kadunud on. Alles see oli, kui ma käte värinal Keila Linnavalitsuse uksest sisse astusin, sammud saali poole seadsin ning ärevuses ukse taga ootasin.

Gethe Kooli

Mäletan selgelt seda hetke, kui saali uksest sisse astusin ning hetkeks hingetuks jäin. Püüdsin leida endast selle tugeva, enesekindla, jutuka ning sõbraliku mina. Tol hetkel oli seda uskumatult raske teha. Ärevus oli kohutavalt suur. Kahtlused, kas ma ikka olen piisav. Kas ma ikka suudan täita nii suuri kingi, mis eelmine juht endast alles jättis. Kas minu kogemustest ja teadmistest piisab, et juhtida ühte Eesti vanimat noortekeskust muutuste ja uuenduste suunal. Aga. Ju minus siis siiski oli see miski, mis pani komisjoni otsustama, et just mina peaksin selle koha endale saama.

Nii olen seda rongi vedanud. Läbi suurte kriiside, konfliktide, segaduste, aga ka lõputute naerumaratonide ning pideva koostöise õppimise. Julgen olla aus ning öelda, et ma ei olnud valmis juht. Aga kasvasin juhiks. Seda noorte, oma meeskonna, võrgustiku ning koostööpartnerite toel. Need lõputud telefonikõned, et mõista, kuidas konteerida ja kinnitada arveid, sõnastada käskkirju ning vormistada puhkuseid. Need pikad vestlused noorte ja oma meeskonnaga väärtuste, õnnestumiste ja möödapanekute teemadel. Lisaks muidugi lõputute opakate ideede genereerimise ja elluviimise kõrval (Kas te teate, et Keila Noortekeskus kinkis Keila linnapeale ühel aastal sünnipäevaks rongikujulise õhupalli koos kinkekaardiga, mis sisaldas endas sünnipäevapeo korral-

damist Keila Noortekeskuse ruumides koos peojuhiga? See peaks ütleva kõik!). Aga tagasi teemasse.... Need pikad koosolekud võrgustikuga, kus ma iga jumala kord olen mõelnud, et Keilal on ikka tohutult vedanud, et eksisteerivad sellised inimesed.

Mida ma olen siis tegelikult selle aja jooksul õppinud ja mida tunnen, et peaksin veel õppima? Juhiks ei sünnita, juhiks kasvatakse ja seda ainult inimeste toel, kes on selle juhi ümber. Inimesed on meie eludes kõige suurem väärtus. Noored, keda mul on olnud õnn toetada suuremal või vähemal määral, on mulle näidanud, kui oluline on päriselt kohal olemine ning kuulamine. Kui tähtsusetud võivad olla asjad, aga kui väärtuslik on aeg, mida sa paned inimsuhete hoidmisesse. Ma arvan, et see viimane on ka asi, mida pean

veel siiski harjutama. Minu soov endast anda on suurem kui oskus öelda ei asjadele, mis tegelikult võtavad mu fookuse kõige olulisematelt asjadelt. Ma veel õpin seda. Paus kannab.

Kuhu edasi? Inimesena ei kao ma absoluutselt mitte kuhugi. Lihtsalt minu ametialane roll muutub. Töötan nüüd Sotsiaalkindlustusametis noortegarantii tugisüsteemi koordinaatorina. Toetan neid spetsialiste, kes teevad tööd noortega vanuses 16-29 ning kes vajavad täiendavat tuge töömaailmasse sisenemiseks või oma hädustee jätkamiseks.

Mis mul on lõpetuseks öelda? Aitäh, noored, kes kõigil nendel aastatel on tee noortekeskusesse leidnud. Aitäh, et olete noortekeskust usaldanud ning tundnud, et see on koht teie jaoks. Aitäh

minu meeskonnale (ja ka neile, kes aastate jooksul on meie juurest edasi liikunud), et te olete minu kõrval olnud. Tolereerinud minu hulluseid ning oskamatusi öelda ei. Ma tean, see pole alati kerge olnud. Aitäh, võrgustik. Mul on hea meel, et minu ümber on olnud Keila inimesed, kellele tõesti võib julgelt poes öelda „Tsau!”. Aitäh Keila Linnavalitsusele selle usalduse eest. Aitäh, et jätkuvalt peate noortevaldkonda oluliseks.

Kas nüüd peaks tulema *mic drop*? Oleksite praegu minuga samas ruumis, siis täiega teeksin seda.

Loodan et sina, kes nüüd seda monoloogi siin lugema sattusid, ei unustaks märgata igas päevas midagi toredat. Ja kui mitte midagi pähe ei torika, mis võiks päevas tore olla, kirjuta mulle. Saadan sulle mõne naljaka TikTok video :)

Political Picassos Irimaal

3.–12. märtsil toimus Irimaal Glendalough külas noortevahetus „Political Picassos”, milles osales kokku 37 noort vanuses 18–30. Osalisi oli Portugalist, Itaaliast, Prantsusmaalt, Saksamaalt, Eestist ja Irimaalt ning 10 päeva jooksul said kõik arutleda poliitilistel teemadel läbi kunstiliste tegevuste. Uurisime täpselt Eesti osalejate muljeid.

Kadri Käpa

Kas see oli sinu esimene noortevahetus? Kas see oli selline, nagu ette kujutasid?

Robert: Jah, see oli minu esimene projekt, kust osa võtsin. See ei olnud selline, nagu ma ette kujutasin, sest ei osanud arvata, et see mulle väga meeldiks.

Maarek: Minu jaoks oli tegu tõesti esimese noortevahetusega. Selline, nagu ette kujutasin? Kindlasti mitte, kuid ma ei osanud ka midagi ette kujutada.

Roula: Ei, see ei olnud mu esimene noortevahetus. Olin käinud enne kahes, siis kui olin 19 ja 20, need toimusid Saksamaal ja Prantsusmaal. Siiski oli see mu esimene üle pika aja.

Kadri: See oli minu esimene rahvusvaheline noortevahetus, kuid Eesti-sisestel olen varemgi käinud. Ootasin kõige rohkem Irimaa ja ka uute kultuuride avastamist ja inimestega kohtumist.

Kas see oli sinu esimene kord Irimaal? Mis sind Irimaa puhul üllatas, mis meeldis, mis mulje jäi?

Robert: Jah, see oli minu esimene kord Irimaal. Üllatas see, et seal on inimesed kõik väga sõbralikud ja jutukad. Lisaks meeldis veel väga mäed ja ilus loodus.

Maarek: Minu jaoks, oli see teine kord Irimaal, kuid esimene kord linnast väljas seigeldes. Mind üllatas metsikute hirvede arv looduses ning meeletult ilus ja märgine loodus.

Kairi: See oli minu esimene kord Irimaal ja kõige rohkem

üllatas mind see, kui kaunis seal loodus on. Mäed ja nendel kasvavad metsad, alla voolavad ojad – kõik oli maagiline nagu muinasjutus. Samuti ei osanud ma oodata, et Dublin on nii mitmenäoline linn. Leidub rahulikke tänavaid ilusate samanaoliste majadega ning samas kesklinn on nii rahvarohke ja koguni lärmas. Midagi igale maitsele.

Millised tegevused sulle meeldisid?

Robert: Mulle meeldisid kultuuriõhtud noortevahetusel, poesikäigud ja jalutamine metsas ning teistest riikidest inimestega suhtlemine.

Maarek: Minu vaieldamatud lemmiktegevused olid esitlused, kuid seda pigem selle pärast, et see meenus ülikooli aegu, kus mulle meeldis metsikult ettekandeid teha. Samuti oli erakordselt vinged näha, kuidas eri riikide noored omavahel suhtlesid.

Veider on mõelda, kui tugevad suhted tekkisid täiesti võõraste noorte vahel paari päevaga. Hea meel on, et erinev taust ja kultuur ei ole takistuseks.

Roula: Minu lemmiktegevus oli *Sustainable Development Goals* ehk Säästva arengu eemärgid. Meie grupp pidi kehtiva Säästva arengu eesmärkide baasil taastama uued eemärgid. Need eemärgid on olulised, et noortel oleks laiem pilt põhjustest ja probleemidest.

Kairi: Minu lemmikud olid matk, vibulaskmine ja töötuba, kus grupid mõtlesid välja oma riigid koos oma põhimõtete, lipu, kaardi, ajaloo ja koguni tantsumise või lauluga. Mulle meeldis see ühtsus, mis meil tiimiga koos tegutsedes tekkis.

Kadri: Kõige mõnusamad tegevused minu jaoks olid joonistamine ja voolimine. Nautisin seda aega, kui sain rahulikult omaette ülesandele keskenduda ja midagi oma kätega luua. Samuti oli vahva ka eelviimasel päeval vibulaskmine, mida oleksin tahtnud isegi rohkem proovida.

Mis sulle projektis kõige rohkem meeldis ja meelde jäi?

Daniel: Projektis meeldis mulle inimestega suhelda, teada saada teiste riikide traditsioonidest ja kultuuridest.

Maarek: Ma arvan, et minu jaoks on kõige meelde jäävamad need matkad ja ühiselt veedetud aeg. Täiesti raudselt ei unune ka magamine narivoodis, toas, kus ööbisid korraga 8-9 inimest, ning lakamatut, tugev vihm.

Roula: Mulle meeldis meie eesti noorte grupp, kellega kõiki nende vaprase pärast osaleda uutel seiklustel, aktiivselt kõigis tegevuses. Olen uhke, et olen noorsootöötaja, kes saab töötada sellises noorte kogukonnas.

Kairi: Mulle jääb igaveseks meelde see soojus, külalishoos ja positiivsus, mida korraldajad ja teised osalejad meie suhtes üles näitasid.

Kadri: Kõige rohkem meeldis meie sõbralik ja toetav seltskond. Kohe ühe päevaga saime juba väga hästi omavahel läbi ning jälgiti, et kõigil oleks hea olla. Samuti oli meeldiv ka meie ümber olev loodus.

Kuidas teiste osalejatega läbi said? Kas olete jäänud ka edasi suhtlema?

Daniel: Teiste osalejatega

saime hästi läbi ning mõnega oleme jäänud ka suhtlema.

Maarek: Sain teiste osalejatega hästi läbi. Edasi suhtlema hetkel otseselt ei ole jäänud, kuid korraldajatega oleme hoidnud kontakti, et antud programm lõpetada ning et arutada tulevase programme, mida võiks koos korraldada.

Roula: See oli väga armas, kuidas me kõik oma sotsiaalmeedia kontakte vahetasime. Osalejad teistest riikidest järgivad mu sotsiaalmeedia postitusi ning meie WhatsApp grupp on endiselt aktiivne, kus vahetatakse sõnumeid ja naljakaid meeme.

Kairi: Teistega läbisaamine oli üsna lihtne ja ma sain uusi sõpru, kellega oleme seni edasi suhelnud.

Kadri: Üldiselt saime kõik üllatavalt hästi läbi. Vahepeal olid mingid asjad, mis teiste puhul närvidel käisid (näiteks öised pidutsemised majas, kui osad juba magada soovisid, või osade harjumused aknaid kogu aeg lahti hoida), kuid need said üldiselt omavahel lahendatud.

Milliseid kultuuridevahelisi erinevusi märkasid ja kas ning kuidas need mõjutasid gruppi?

Daniel: Arvan, et erinevused tulid välja näiteks seoses sealse kliimaga. Mõnele oli ilm külm ja halb, mõnele oli see tavapärase ilm, mis neilgi oma riigis on. Ei mõjutanud minu arust kuidagi.

Maarek: Erinevad suhtlustavad ning ka kindlasti tuleb välja tuua, et osal riikidel ongi tavaline nii u 20 min hiljem kohale tulla. Ausalt öeldes oleks seda olnud hea teada juba enne, kui pool programmi möödus oli.

Roula: See oli väga iseloomulik, et iga rühm suhtles erineval viisil, olgu see siis kõne helitugevus või naljad või isegi käeliigutused. Kuid meil kõigil oli üks ühine joon: olime kõik üksteise vastu lahked ja austavad ning see on lõpuks oluline.

Kairi: Kultuuridevahelisi erinevusi oli palju ja mitmesuguseid, näiteks erinevad harjumused söögiaegade ja kliima suhtes ning isegi hääletoon ja rääkimiskiirus. Need erinevused tegid omavahelise suhtlemise põnevamaks ja andsid jutuainet. Kõik inimesed olid samas väga aktsepteerivad ja sõbralikud.

Kadri: Näiteks olid iirlased üliseltsivad ja samas ka suured pidutsejad, sakslased ja eestlased olid vaiksemad, aga nautisid samuti vahepeal suuremat seltskonda. Üldjoontes need erinevused gruppi terviklikult ei mõjutanud, vahel harva olid mingid teemad, mida arutati koos läbi ja leiti lahendusi.

Mida projektist õppisid, teada said või milliseid kogemusi said?

Robert: Õppisin ja harjutasin inglise keelt, sain suurema vaate poliitikast ning sain teada lähemalt teiste riikide kultuuridest.

Maarek: Ma õppisin päris palju eneseväljenduse ning oma arvamuse avaldamise kohta. Eestlastel on kombeks negatiivsed (tihti ka positiivsed) arvamused enda teada hoida, kuid ma arvan, et isiklikul tasandil hakkab ma sellega natuke avatum olema.

Roula: Ma arvan, et olin üllatunud, kui palju kogemusi ma koju kaasa võtan. Samuti on mul väga hea meel, et mul on võimalus teha projekti korraldajatega koostööd digiajakirjas, mis võtab kokku meie kogemused Irimaal.

Kairi: Mulle meeldisid kõik kogemused ja uued teadmised teiste kultuuride, tavade ja erinevate riikide poliitiliste probleemide kohta. Huvitav on näha ja mõistma õppida

maailma laiemast perspektiivist.

Kas soovitaksid teiste noortele rahvusvahelisel noortevahetusel osalemist? Mida neile soovitaksid?

Robert: Jah, kindlasti soovitsin julgelt osaleda, kui antakse selline võimalus.

Maarek: Absoluutselt! Leian, et see oli suurepärane kogemus. Isegi meie noori vaadates oli näha, et see mõjutas neid tugevalt ning mul on ääretult hea meel, et läksime. Mida soovitsin? Võtke rohkem sokke kaasa! Meie noored sellega õnneks ei sáranud, kuid deodorant ei ole pesu asendus. Eriti, kui meid on 9 inimest väikeses toas. Meie noored olid selle kohta pealt mega tublid.

Roula: 100%. Arvan, et igal noorel peaks selline võimalus kord elus olema. See avab teie maailma ja seda ei piira rahalised vahendid, sest kõike rahastab programm. Ma ise kutsun ka noori osalema noortevahetuses, mis meil on järgmisel aastal Eestis plaanis!

Kairi: Kindlasti soovitsin! See oli minu elu üks lähedamaid kogemusi.

Projekt on rahastustanud Euroopa Komisjon Erasmus+ programmist.

Õpilasfirma HuP

Esimesed kevadekuulutajad on end Keilas juba mõnusalt sisse seadnud, kuid õpilasfirmade tegevus on alles hoos. Seekord tutvustame teile õpilasfirmat HuP, kelle tegevuseks on müüa huvitava nüansiga poekotte, millest tunnevad enesele teadmatagi puudust paljud toidupoe külastajad.

Eliise Lauren Valdna

Nüanss, mis muudab HuPi poekoti eriliseks, on poekottide sangade küljes olevad konksud, mis võimaldavad paigaldada koti ostukäruks nii, et see tühjalt kokku ei vajuks. Kinnituse eesmärk on muuta ostlemine lihtsamaks, mugavamaks ja kiiremaks. Nende firma loodud kotid on puuvillasest riidest ja konksukujulised lisandid on valmistatud taaskasutatud plastikust – keskkonnasõbralik, mugav ja stiilne lahendus.

Õpilasfirma HuP meeskond on viieliikmeline. Tegevjuhi

kohal on Cristofer Lempu, tootearendus- ja disainijuht on Melissa Jõgis, turundusjuht Johanna Saarik ning raamatupidamise ülesandeid jagavad Rasmus Hulkko ja Patrick Paats.

Hoia nende tegevusel silma peal Instagramis: @of.hup

Milles seisneb teie idee omapära?

Meie idee eripära seisneb selles, et midagi sellist pole varem kuskil tehtud. Koti küljes olevad konksud on otsast lõpuni meie enda modelleeritud ja disainitud. Samuti on nende mõõdud loodud silmas pidades nende sobivust enamusele Eesti poekettide kärkele.

Millest sai teie õpilasfirma idee alguse?

Meie õpilasfirma idee sai alguse probleemist, mida nägime oma vanemate pealt. Probleem seisnes üldjoontes selles, et inimestel on raskusi iseteeninduspuldiga osteldes tagada, et nende poekäru põhjas olev kott püsiks ilusasti lahti ja asjad ei vajuks üksteisele peale. Seega hakkasime mõtlema lahendust, kuidas iseteeninduspuldiga osteldes püsiks kott kärus lahti nii, et kotti asjade sisse panemine muutuks võimalikult mugavaks.

Mis on olnud kõige raskem asi õpilasfirma haldamise juures?

Kõige raskem asi seoses õpi-

lasfirmaga on siiani olnud meie idee elluviimine. Nagu eelnevalt mainitud, siis sellist toodet pole varem loodud, nii et pidime täiesti nullist üles ehitama toote, mille töötamises ei saanud me kuni lõpuni täiesti kindlad olla.

Mis on olnud kõige lihtsam osa?

Kõige lihtsam on olnud meie toote müümine. Inimestele on väga peale läinud meie idee ja nad on olnud väga toetavad. Kuna meie toode on niivõrd teistsugune, siis on see palju pilke püüdnud ning inimesed on palju huvi tundnud.

Mis on teie senini suurim saavutus seoses õpilasfirmaga?

Hetkel ei oska küll kahjuks ütelda suurimat saavutust öelda, kuna õpilasfirma protsess veel hetkel käib. Üks suurimatest täidetud eesmärkidest oli kindlasti meie esimene laad Kristiine Keskuses. Sinna minnes olid meie müügiotused palju väiksemad, kui laada käigus tegelikult selgus.

Mida tahaksite öelda teistele alustada plaanivatele õpilasfirmadele?

Kõikidele alustada plaanivatele firmadele soovime palju enesekindlust ja julgust oma ideede elluviimisel.

RAAMATUARVUSTUS „Fourth Wing” – süüdlaslik lugemisnauding

Hetkel, mil mu lugemishuvi oli madalam kui muru, avastasin sotsiaalmeediast alguse saanud fenomeni nimega BookTok – kogukond TikToki, kelle kulutulena levivad lugemissoovitused on jõudnud ka Eesti raamatupoodide lettidele. Sotsiaalmeedias sirvides oli nii mõnegi kiidetud raamatu pealkiri või kaanepilt mulle meelde sööbinud ja kummitama jäänud.

Liisa-Lotte Heln

Minu esimene BookToki mõjul soetatud raamat oli T. J. Reidi „The Seven Husbands of Evelyn Hugo”, mis osutus nii heaks emotsionaalseks lugemiseks, et on saanud aukohta minu raamaturiivil. Paraku olid järgmised BookToki raamatud pehmelt öeldes pettumust valmistavad: lohisev sissejuhatus, ülepaistatud kirjutamisstiil, mustvalged tegelased, kes on vaimse arengu poolest puberteedika kinni jäänud. Mu rõõm oli

üüratu, kui leidsin raamatu, mida ma ei soovinud meelehärmist vastu seina visata.

Juba lapsena meeldis mulle loetud teoste põhjal teha oma jutte koos illustratsioonidega. Armastus fantaasiakirjanduse vastu kasvas teismeeas, mil lugesin väga palju. Kasvasin üles „Harry Potteri”, „Videviku saaga”, „Näljamängude”, „Lahkulõoja”, „Surmava arsenaali”, „Vampiiride akadeemia” ning paljude teiste noortele suunatud romaansarjadega. Teiste lemmikžanritena tõusid esile romantika ja krimikirjandus. Sestap polnud ime, kui „Fourth Wing” mu

tähelepanu äratas.

Ameerika kirjaniku Rebecca Yarrose „Fourth Wingi” tegevus toimub väljamõeldud riigis Navarre, mis on naaberriigi Poromieliiga sõdinud üle 400 aasta. Peategelase, 20-aastase Violet Sorrengaili karm kindralist ema sunnib teda valima draakoniratsaniku elukutse, ehkki tõenäosus karmis konkurentsis ja sõjarindel ellu jääda on väike. Basgiathi sõjakolledžis ootavad neiu ees ohtlikud väljakutsed, et selgitada noorte kandidaatide seast välja parimad, kelle draakonid endale ratsanikuks valida sooviks. Konkurentidele ennast tõestada üritades kerkivad Violetis esile tunded tema perekonna vaenlase, Xaden Riorsoni vastu.

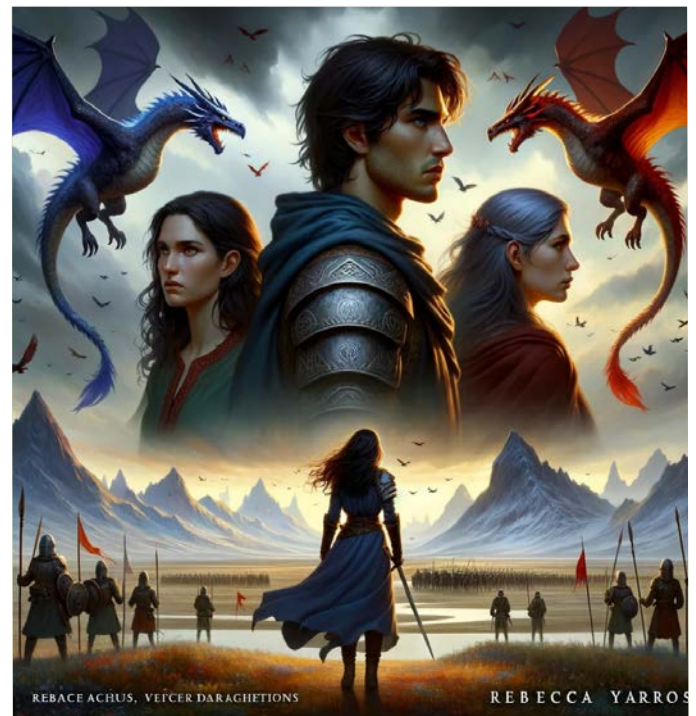
Hoolimata pea 500 leheküljest oli „Fourth Wingi” lihtne lugeda. Vahepeal kiskus

nii huvitavaks, et ei suutnudki raamatut käest panna. Mulle meeldis, et sündmustik oli tempokas ega veninud eriti. Violeti ja Xadeni vajadust teineteise järele, mida mõlemad esialgu alla surusid, oli pingeline lugeda. Kriitikana tooksin välja, et romantikaosa oli rohkem keskendunud tegelaste ihadele kui tunnetele. Peategelaste kõrval olid parimateks tegelasteks kindlasti draakonid, sest ma ei oodanud, et lugeja saab nende mõtetele-tunnetele ligi. Süžees oli pöördeid, mis üllatasid, kuid leidis ka keerdkäike, mis olid üpriski läbinähtavad.

Märkasin nii lugemise ajal kui ka pärast arvustustegevuse tutvudes teose nõrkusi: ettearvatavus, kaheldavad asjaolud maailmakorralduses ning tottrad hetked, mis panid kulmu kergitama. Minu jaoks valmistis enim pettumust paljude kõrvaltegelaste ühekülgus: raske oli kaasa elada neile, keda iseloomustas vaid üks läbiv iseloomujoon ning kes suurema tõenäosusega teose lõpuks suurema pidid. Mitmed „Fourth Wingi” arvustused kritiseerivad levinud fantaasia- ja armastusromaanidele omaste motiivide (näiteks vaenualal kuningriigid, väljavalitu, armukolmnurk, vaenlastest

armastajateks) kasutamist. Minu meelest ei ole korduvate teemade kasutamine halb, kui seda osavalt teha. Klišeesid on võimalik vältida, aga korduvaid motiive mitte (kui mõelda, siis isegi peategelane on kirjanduses korduv nähtus). Iga lugu on versioon teistest lugudest, mis varem eksisteerinud. Pealegi annavad žanrile omased jooned või tegelaskujud lugejale eelduse, mida lugemise käigus oodata.

Soovitaksin „Fourth Wingi” lugejatele, kellele meeldib romantika (romantika ja fantaasia) ning kes otsivad ajaviiteks lihtsakoelisemat lugemist. Kõitva sisu ja ladusa teksti eest annaksin teosele hindeks 7 tähti 10-st. Kui olin lõpetanud lugemise, suundusin otsejoones lähimasse raamatupoodi ning soetasin endale sarja teise osa „Iron Flame”. Tootab tulla huvitav lugemine.

Moe-show „Xtravaganza”

Kareen Kink

Keila Koolis on juba kaua kestnud traditsioon, kus 11. klassi õpilased saavad end proovile panna läbi vinge moe-show korraldamise. Sellel aastal korraldasid üritust 68. lennu õpilased.

Kõik ootasid põnevusega 15. märtsi õhtut, mil see eluvust tekitav sündmus aset leidis. Kuna tegu on ühe Keila Kooli suurima üritusega, tulid kohale nii juba lõpetanud kui ka koolis käivad õpilased. Saal täitus rahvaga ja kõik olid ootusärevil, mis laval saama

hakkab.

Ürituse keskseks teemaks olid kuulsad arvutimängud, mida kõik noored teavad ja tunnevad, näiteks The Sims, Minecraft, Fortnite ja paljud teised. Kindlasti äratas see palju nostalgiat ja äratundmise tunnet neis, kes on neid arvutimänge mänginud või mängivad siiani.

Oli väga lahe vaadata esimest korda meie kooli üritust peale seda, kui olen ise seda korraldanud. Teades neid raskusi korraldamisel, kõike seda

Fotod: Alari Tammsalu

Noorte tugigrupp Sotsiaalkeskuses

Hele-Riin Karja

ärevust ja pinget, mis see tekitab, avas see minu jaoks täiesti uue vaatepunkti selle aasta üritusele. Elasin ka tänu sellele ise rohkem kaasa, kuna tean nüüd, mis pingutust ja vaeva see nõuab. Imetlesin kõiki, kes show tegemisele kaasa aitasid, kuna tegemist on väga suure tööga ja selle toimumine on igati võimas saavutus.

Jään juba ootusrikkalt ootama järgmiseid showsid, mis Keila Koolis aset leiavad.

Keila Sotsiaalkeskuses alustab 18. aprillil tegevust tugigrupp noortele vanuses 17–30 eluaastat.

Grupi käimalükkamise idee tuli sellest, et aina enam puutuvad erinevad spetsialistid kokku noortega, kes maadlevad depressiooni või ärevuse või mõlemaga. On noori, kes on pärast põhi- või kesk- või ülikooli lõpetamist jäänud koduseinte vahele ega leia n-ö oma kohta. Puuduvad tulevikuvisioonid, võimalused ja oskused oma unistusi ellu viia. Või siis on olukordi, kus noor käib töö/koolis ning tuleb küll selle osaga oma elus toime, kuid sotsiaalsed suhted on puudulikud. Ülemäärane ärevus takistab suhete loomist või ollakse muudel põhjustel jäänud üksikuteks ning eakaaslastest kaugeks. On noori, kelle jaoks ka tavapärase igapäevaeluga toimetulek käib üle jõu. Just eelkirjeldatud noortele ongi see tugigrupp suunatud. Kui on mõni noor inimene, kes tunneb mõnes eelkirjeldatud punktis end veidigi ära, siis on ta igal juhul sinna tugigruppi

oodatud.

Grupi hakkab läbi viima psühholoog ja superviseeritud pereterapeut Gea Ashilevi. Grupi eesmärk on pakkuda võimalus teha esimene väike samm regulaarselt kodust välja tulemise ning enda vaimse tervise toetamise suunal. See võib olla julgustav võimalus kohtuda teistega, kes kogevad midagi sarnast, ning leida kindlustunnet, et oma murega ei olda ükski. Igal kohtumisel on oma teemafookus, millest räägitakse ning mille raames erinevaid tegevusi tehakse. Arutletakse erinevate häirete tunnuste ning nendega toimetulekuviiside üle, vaadatakse otsa vaimse tervise vitamiinidele ning jagatakse praktilisi nippe, kuidas kujundada väikseid harjumusi oma elus nende toetamiseks, harjutatakse suhtlemis- ja enesekohandamisoskusi ning proovitakse näpuotsaga erinevaid teadveloleku tehnikaid. Ruumi hoitakse ka grupiliikmete endi tõstatatud soovidele ning ettepanekutele.

Kui teate kedagi, kellel võiks sellisest tugigrupist kasu olla, siis julgustage teda kindlasti osalema. Või kui Sina ise oledki see inimene, kes seda gruppi vajada võiks, siis tule ja proovi järele. Grupis pööratakse erilist tähelepanu sellele, et

kõik osalejad tunneksid end mugavalt ning aktsepteerituna. Läbiviija mõistab, et iga inimene on erinev ning sellega grupitöös ka arvestatakse.

Esimene kohtumine toimub 18. aprillil kell 17.00–19.00 Keila Sotsiaalkeskuses (Männipargi 1-3). Osalema ei pea kõigil kohtumistel, kuid hea on enne teada anda, kas oled järgmisele kohtumisele tulemas. Selleks on kaks võimalust. Võid saata läbiviijale e-maili: Gea@geaaeg.ee või registreerida end lingi kaudu, mille leiad koos muu jooksva infoga Facebooki grupist: Tugigrupp noortele Keilas. Lisaküsimuste korral võib julgelt pöörduda: heleriin.karja@keilasots.ee

Gea
Ashilevi

HO ROSKOOP

JÄÄR

Panid liiga vara lühikesed püksid jalga ja veedad unetuid öid köhides. Otsi uuesti talvejope välja ja võibolla jõuad isegi ühe lumememme teha. Suusad võid küll keldrisse viia. Loodetavasti.

SÕNN

Ärkad talveunest ja oled valmis suurteks tegudeks. Alustad viie uue projektiga, millest üks hõlmab sõitu Marsile. Proovi suveks ka veidi energiat hoida. D-vitamiini varud täienevad.

KAKSIKUD

Oled täielikult kooli/töölainel. Kipud unustama nii enda kui ka sõbrad. Äkki järgmisel aastal tasuks juba sügisest vaeva nägema hakata. Lobise pühapäeval mõne sõbra/sõbrannaga.

VÄHK

Võtad lõpuks raske südamega jõulutuled alla ja viid kuuse jäänused välja. Elad edasi jaanipäeva ootuses, võibolla on vara veel šašlõkki marinaadi panna.

LÕVI

Võta vahelduseks kõrvaklapid peast ja kuula linnulaulu ning omi mõtteid. Võibolla saad siis nii mõneski asjas selgust ja tuju paraneb. Ehk jõuab isegi koolitunnist nii midagi kohale.

NEITSI

Oled peale esimesi päikesekiiri justkui solaariumist tulnud. Ära unusta päikesekreemi kasutada ja veeda vähem aega otse päikesesse vaadates. Osta endale ka uued trendid päikesepriidid.

KAALUD

Püüad ajaga võidu joosta, kuid erinevalt ajast ei mäleta sa isegi enam, kus su tossud on. Veeda rohkem aega liikudes ja ära unusta vahepeal hinge tõmmata ning kevadet nautida.

SKORPION

Tunned, et maratoni jooksmiseks oleks sul piisavalt energiat, kuid see üks järeltöö oktoobrist ootab endiselt tegemist. Pane enda prioriteedid paika. Uni, toit ja seejärel kool.

AMBUR

Suudad juba mitmendat päeva toast õue astudes ilma äraarvamise ja täppi panna. Võibolla peaksid kaaluma lotopileti ostmist. Hoidu mustade kasside eest ja kõik peaks hästi kulgema.

KALJUKITS

Kulutad kodust välja astudes automaatselt suure summa raha. Pideva nanni ostmise asemel võiksid hoopis investeerimise koolitusele minna. Tuleviku sina tänab sind.

VEEVALAJA

Püüad meeleheitlikult rannafiguuri saavutada, kuid leiad pidevalt end magusa järele haaramast. Mõttele, kas peale šokolaadi vajaks veel keegi/miski vähem su energiat.

KALAD

Pöörad pidevalt valedes kohtades ära. Kooli asemel jõuad sa pidevalt tagasi koju ja ka koduste tööde tegemise asemel leiad tee TikToki ning tee tervasse viib hoopis Hesperburgerisse.

PS! Ära horoskoopi liiga tõsiselt võta, Eliise jälgis tähti nii hilja, et juba hakkas koitma!

NOORTELEHT
KEILA NOORTE AJALEHT

VÄLJAANDJA KEILA NOORTEKESKUS
MÄE 7, KEILA
KEILA.NOORTELEHT@GMAIL.COM
TRÜKK: PRINTALL

TOIMETUS:
GETER EHRENPREIS
LIISA-LOTTE HEIN
KADRI KÄPA

ELIISE LAUREN VALDNA
KAREEN KINK
LISETE TALVAR

FACEBOOK
 INSTAGRAM